

ROMANIA - Ministerul Finantelor Publice
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
CONSTANTA
Serviciul Soluționare Contestații

DECIZIA nr.68/04.09.2007
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. CONSTANTA S.R.L.
înregistrată la D.G.F.P. Constanța sub nr.....

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P. Constanța a fost sesizat de către A.F.P. Constanța - S.A.I.F. prin adresa nr..... din 18.07.2007, înregistrată la D.G.F.P. Constanța sub nr...../18.07.2007, cu privire la contestația formulată de **S.C. CONSTANTA S.R.L.**, cu sediul în Constanța, bd....., nr....., bl....., sc....., ap.... CUI

Obiectul contestației îl reprezintă constatările din Raportul de inspecție fiscală din 07.06.2007 întocmit de organele de inspecție din cadrul A.F.P. Constanța – S. A. Inspecție fiscală potrivit căroră societatea nu are drept de rambursare a T.V.A. în cuantum de lei.

Contestația a fost introdusă de reprezentantul legal al societății, fiind îndeplinite prevederile art.206 lit.e) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007 și a fost depusă în termenul prevăzut la art.207(1) din același act normativ.

Astfel, actul atacat a fost comunicat în data de 15.06.2007 iar contestația a fost depusă la A.F.P. Constanța în data de 11.07.2007, fiind înregistrată sub nr.....

Constatându-se că în speță sunt întrunite și celelalte condiții de procedură, prevăzute la art.206 și 209(1) din O.G. nr.92/2003 republicată, Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Constanța are competența să soluționeze pe fond cauza și să pronunțe soluția legală.

I. Prin adresa înregistrată la A.F.P. Constanța sub nr..... din 11.07.2007, S.C. CONSTANTA, prin reprezentantul său legal, formulează contestație împotriva constatrilor din Raportul de inspecție fiscală din 07.06.2007 referitoare la respingerea rambursării T.V.A. în sumă de lei, prezentând următoarele motive de fapt:

T.V.A. respinsă la rambursare în sumă de lei este cea rezultată din factura fiscală seria nr...../18.01.2007 în valoare totală de lei în baza căreia au fost achiziționate mijloace fixe de la societatea S..... S.R.L. din Vrancea.

Pentru această taxă organele de inspecție au respins dreptul de deducere ca urmare a faptului că, în urma verificărilor efectuate s-a constatat că societatea emitentă a facturii nu a declarat și nu a achitat taxa aferentă bugetului de stat iar administratorul acesteia nu a putut fi contactat pentru a confirma realitatea tranzacției.

Petenta nu este de acord cu măsura dispusă de organele de inspecție susținând că a fost un cumpărător de bună-credință ce a achiziționat în mod legal mijloacele fixe, dovedind aceasta cu factura fiscală în cauză și cu extrasul de cont prin care a achitat contravaloarea facturilor.

Totodată, solicită organelor de inspecție să verifice dacă mijloacele fixe achiziționate au fost înregistrate în evidența contabilă a societății vânzătoare – S..... S.R.L. și au făcut parte din activele acesteia, considerând că responsabilitatea nedeclarării și neachitării T.V.A.-ului colectat aferent facturii fiscale aparține administratorului acestei societăți.

II. Raportul de inspecție fiscală din data de 07.06.2007 a fost întocmit de organele A.F.P. - S. A. Inspecție Fiscală Constanța în vederea soluționării decontului de T.V.A. cu opțiune de rambursare aferent lunii februarie 2007.

Urmare verificării s-a constatat că societatea a dedus T.V.A. în sumă de din factura fiscală seria nr..... din 18.01.2007 în valoare totală de lei emisă de societatea S..... S.R.L. din Vidra jud.Vrancea, reprezentând mijloace fixe aferente imobilelor – hală de materie primă, pavilion administrativ și postament instalație uscare, vândute în baza facturii nr...../18.01.2007.

Pentru verificarea realității și legalității operațiunilor înscrise în facturi, organul de inspecție a solicitat efectuarea unui control fiscal încrucișat la societatea emitentă a facturilor fiscale.

Urmare controlului întreprins de S.A.F. - A.C.F. Vrancea finalizat prin Procesul verbal din 10.05.2007 s-a constatat că administratorul societății S..... S.R.L. nu a putut fi contactat fiind plecat de aproximativ 4 luni din localitate și că taxa pe valoarea adăugată aferentă facturilor fiscale menționate nu a fost declarată și achitată la organul fiscal teritorial.

În consecință, în Raportul de inspecție fiscală organul de inspecție a consemnat că, în temeiul dispozițiilor art.145 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu completările și modificările ulterioare, T.V.A. în sumă de lei va fi respinsă la rambursare.

În baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală încheiat în data de 07.06.2007, a fost întocmită Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală prin care a fost stabilită o taxă suplimentară de plată în cuantum de lei, respingându-se rambursarea acestei sume din T.V.A. în cuantum total de lei, solicitată la rambursare.

III. Având în vedere actele și documentele existente la dosarul cauzei, motivațiile petentei în raport de constatările organelor de inspecție, ținând cont de dispozițiile legale aplicabile în speță, se rețin următoarele:

Speța supusă soluționării este dacă organul de soluționare se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației în condițiile în care acțiunea societății vizează în mod expres doar Raportul de inspecție fiscală iar suma contestată a fost respinsă la rambursare prin decizie de impunere emisă în baza Raportului de inspecție fiscală.

În fapt, în vederea soluționării decontului de T.V.A. cu opțiune de rambursare, organele de inspecție fiscală au efectuat o verificare a perioadei noiembrie 2006 - februarie 2007, constatările fiind consemnate în Raportul de inspecție fiscală încheiat în data de 07.06.2007.

În baza raportului de inspecție a fost întocmită Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală prin care, din T.V.A. în sumă de lei solicitată la rambursare a fost respinsă T.V.A. în cuantum de lei.

În contestația înregistrată la A.F.P. Constanța sub nr...../11.07.2007, petenta precizează că formulează contestație împotriva *“Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 07.06.2007 de organele de inspecție fiscală din cadrul A.F.P. Constanța, adus la cunoștință în data de 13.06.2007 prin adresa nr.....”*.

În virtutea rolului său activ, telefonic și în scris, cu adresa nr..... din 07.08.2007 transmisă prin poștă prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire la adresa menționată în contestație, organul de soluționare a contestației i-a făcut cunoscute societății prevederile legale

aplicabile în domeniu și i-a învederat faptul că actul administrativ fiscal împotriva căruia poate formula contestație este decizia de impunere și nu raportul de inspecție fiscală. Din acest motiv petenta a fost avertizată că, în vederea soluționării pe fond a contestației este necesară completarea obiectului acesteia, în caz contrar acțiunea urmând a se respinge ca inadmisibilă.

Această adresă a fost înapoiată de organul poștal în data de 21.08.2007 cu mențiunea "avizat, expirat termen de păstrare".

În drept, dispozițiile Codului de procedură fiscală aprobat prin O.G. nr.92/2003, republicată în 2007, prevăd următoarele :

„Art. 85

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

(...)

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.

(2) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile și în cazurile în care impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat sunt scutite la plată conform reglementărilor legale, precum și în cazul unei rambursări de taxă pe valoarea adăugată.

Art. 86

Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere.

(6) Decizia de impunere și decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii constituie și înștiințări de plată, de la data comunicării acestora, în condițiile în care se stabilesc sume de plată.

Art. 88

Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere

Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

a) deciziile privind rambursări de taxă pe valoarea adăugată și deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;

În speță sunt aplicabile și dispozițiile art. 109 din ordonanță, referitoare la Raportul privind rezultatul inspecției fiscale, conform căroră:

„(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere factual și legal.

(2) La finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere”,

precum și normele metodologice date în aplicarea acestuia, aprobate prin H.G. nr.1050/2004, potrivit căroră :

„106.1. Rezultatul inspecției fiscale generale sau parțiale va fi consemnat într-un raport de inspecție fiscală.

106.2. La raportul privind rezultatele inspecției fiscale se vor anexa, ori de câte ori este cazul, actele privind constatările preliminare, cum sunt procesele-verbale încheiate inclusiv cu ocazia controalelor inopinate și/sau încrucișate și orice alte acte.

106.3. Raportul de inspecție fiscală se semnează de către organele de inspecție fiscală, se verifică și se avizează de șeful de serviciu. **După aprobarea raportului de către conducătorul organului de inspecție fiscală, se va emite decizia de impunere de către organul fiscal competent teritorial”.**

Art.206 (2):

„ *Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal*”.

Din contextul legal citat se reține că impozitele, taxele și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc în urma inspecției fiscale numai prin decizie de impunere care constituie titlu de creanță și este susceptibilă de a fi contestată, la baza acesteia stând constatările din raportul de inspecție fiscală.

Astfel, titlul de creanță și actul administrativ fiscal susceptibil de a fi contestat este numai decizia de impunere deoarece numai aceasta creează o situație juridică nouă prin stabilirea obligațiilor fiscale în sarcina societății contestatoare. De altfel, la art.206 (2) din Codul de procedură fiscală se prevede cu claritate faptul că **obiectul contestației îl poate constitui numai sumele și măsurile stabilite printr-un titlu de creanță sau printr-un act administrativ fiscal.**

Raportul de inspecție fiscală nu creează prin el însuși o situație juridică nouă, el fiind supus avizării șefului de serviciu și aprobării conducătorului organului de inspecție fiscală, stând la baza emiterii deciziei de impunere. Sumele înscrise în raport reprezintă doar constatări ale organului de inspecție care nu se pot concretiza în obligații de plată opozabile contribuabilului și susceptibile a fi supuse executării silite în caz de neplată, în condițiile în care legiuitorul a prevăzut în mod expres faptul că numai decizia de impunere poate constitui titlu de creanță în materie fiscală.

Se reține faptul că, după primirea contestației, organul de soluționare și-a exercitat rolul activ efectuând demersuri pentru a-i face cunoscute societății toate reglementările legale în materia soluționării contestației pe calea administrativă și pentru a o îndruma în vederea respectării lor.

Astfel, deși organul de soluționare i-a comunicat telefonic și în scris societății faptul că singurul act care poate fi contestat este decizia de impunere, la baza acesteia stând constatările din raportul de inspecție fiscală și i-a solicitat să precizeze în scris numărul și data actului administrativ care face obiectul acțiunii sale, corespondența transmisă în data de 07.08.2007 la adresa menționată de petentă în contestație a fost returnată de poștă în data de 21.08.2007 cu mențiunea “*avizat, expirat termen de păstrare*” .

Sub aspect procedural, potrivit art.2 (3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și în conformitate cu principiul disponibilității care guvernează procesul civil, societatea contestatoare a stabilit cadrul procesual, determinând limitele cererii sale și obiectul acțiunii.

Întrucât prin contestația depusă și înregistrată la organul de inspecție fiscală sub nr...../11.07.2007 societatea s-a îndreptat împotriva raportului de inspecție încheiat în data de 07.06.2007 și nu a răspuns solicitării de a preciza dacă înțelege să se îndrepte și împotriva deciziei de impunere emisă în baza raportului, organul de soluționare a contestației este ținut de cererea societății, astfel cum a fost formulată, neputându-și depăși limitele, deoarece conform prevederilor art.213 (1) din Codul de procedură fiscală, “*soluționarea contestației se face în limitele sesizării*”. Drept urmare, obligația sa este de a se pronunța numai cu privire la obiectul stabilit prin contestație, în speță raportul de inspecție fiscală din data de 07.06.2007,.

Având în vedere și prevederile art. 213 (5) din Codul de procedură fiscală potrivit cărora:

„ *Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei*” ,

se reține că organul de soluționare nu va mai proceda la analiza pe fond a cauzei întrucât raportul de inspecție fiscală nu este un titlu de creanță sau un act administrativ fiscal susceptibil de a fi contestat.

Pentru considerentele arătate și în temeiul art. 210 și 216 alin.(1) din Codul de procedură fiscală aprobat prin O.G. nr.92/2003 republicată, se

DECIDE:

Respingerea ca inadmisibilă a contestației formulate împotriva Raportului de inspecție fiscală încheiat în data de 07.06.2007 de organele A.F.P. - S.A.I.F. Constanța pentru suma de lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul Constanța, în termen de 6 luni de la comunicare, în conformitate cu art.218 alin.(2) din Codul de procedură fiscală, aprobat prin O.G. nr.92/2003 republicată în 2007, coroborat cu art.11 alin.(1) din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004.

**DIRECTOR EXECUTIV,
VASILICA MIHAI**

**ȘEF SERVICIU
SOLUȚIONARE CONTESTAȚII,
EMILIA CRÂNGUȘ**

C.S.